

Trefwoorden: fascist en antifascist

door HENRI BEUNDERS

Zo, de dorpsverkiezingen zijn voorbij. Het dorp heeft gewonnen. Met als teneur: nuchter en realistisch, of gewoonweg rechts: azc en wonen waren de thema's. De kloof tussen stad en platteland is weer groter. De landelijke partijen dobberen wat op en neer, ook GL/PvdA, behalve dan in Rotterdam en natuurlijk de Republiek Amsterdam.

Belangrijker: links heeft buiten de Randstad meer verloren dan gewonnen. SP en CU zijn bijvoorbeeld uit menige gemeenteraad verdwenen. Forum voor Democratie is de grootste stijger: van 45 naar 298 zetels. In Tata Steel-Velsen is de FvD in één keer de grootste.

Wat zegt dit over de 'toon van het debat'? Dit: het beledigen over en weer kan beter worden gestaakt. De winnaars zijn dan de omstreden mensen en partijen: Richard de

Mos in Den Haag en Forum in het land.

Neem Zita Pels, GroenLinks-wethouder van Amsterdam, zij rapte-playbackte op *the socials*: 'Fuck Donald Trump, free Palestine, fuck ICE.' En nog zo wat dringende zaken in haar stad.

Neem Martin Bosma. Een journaliste stelde de PVV-politicus in het Kamergebouw wat vragen, en zei dat ze voor dagblad *Trouw* werkte. "Dat is niet zo best," antwoordde Bosma. Waarom niet?

"Omdat het een linkse kutkrant is."

De liberaal Donker Curtius schreef in 1839: 'De pers is de koningin der aarde.' Ofwel: de media hebben geen macht, maar beheersen het publieke debat. Geen wonder dus dat *Trouw*, als koningin, bezwaar aantekende tegen de majesteitsschennis, en direct werd bijgesprongen door de secretaris van de koningin, de NVJ.

Journalisten noemen collega's openlijk fascist. Neem Wierd Duk. Hij is de Anton Mussert van 'dom rechts'. In deze verkiezingscampagne waren in de media de trefwoorden 'fascist' en 'antifascist'. Het deed denken aan het kinderrijmpje dat begint met *Wat je zegt ben je zelf*. Met dit verschil dat men zichzelf de volgende dag niet zuur vindt, maar suikerzoet. Dit stoort de jonge Franse auteur Samuel Fitoussi, tevens columnist van het rechtse dagblad *Le Figaro*.

In zijn boek *Pourquoi les intellectuels se trompent* schrijft hij hoe gemakkelijk die te verleiden zijn tot het geroep over 'antifascisme': 'Extreem-links denkt een beetje als een klein kind. Fascisme is slecht, wij betitelen onszelf als antifascisten, dus zijn wij goed.'

Het eveneens jonge parlementslid voor het linkse LFI Antoine Léaumont twitterde daarop: 'Het is per definitie binair: of men is fascist of antifascist. Daartussen is niets.'

Zo gezien is Vladimir Poetin met zijn actie 'denazificering van Oekraïne' een antifascist. Het lijkt daarom gepast een andere Fransman aan te halen, Jean-François Revel. Hij was verzetsstrijder en socialist, tot hij antisocialist werd. In 1975 hield hij de Huizinga-lezing, over 'De totalitaire verleiding'.

Zijn visie: 'De grootste opgave die de mens zich stelt is om morele motieven te vinden voor zijn oneerlijke handelingen.'

Zijn tegenstanders vergaten dat 'het kwaad' bijna altijd wordt begaan door volwassenen die ervan overtuigd zijn voor een betere wereld te strijden. Deze zekerheid levert de rechtvaardiging voor hun gruweldaden.

Het alternatief? 'Geen woorden maar daden,' zoals een voetbalcreet luidt. Dat was het motto van Benjamin Disraeli, die premier werd van Groot-Brittannië toen Donker Curtius net was overleden.

Veerkracht boven gejammer, zwijgen boven rechtvaardiging. Het motto *Never complain, never explain* adviseerde hij koningin Victoria.

Zo komen we op de vorst van nu: *The Donald*. Vorig jaar wisselden hij en de uiterst linkse politicus Zohran Mamdani tijdens diens campagne om burgemeester van New York te worden om de haverklap scheldwoorden uit. Mamdani noemde Trump een despoot en een fascist. Trump hem een radicale communist. Na zijn verkiezing ging Mamdani op bezoek in de Oval Office, pers en camera waren present. Mamdani staat, Trump zit achter zijn bureau. Een journaliste herinnert Mamdani aan die term 'fascist', en vraagt hoe hij de president nu ziet.

"Ik, eh, ik bedoelde..."

Trump trekt aan zijn mouw, en zegt: "*It's OK. You can just say yes. That's easier. It's easier than explaining. I don't mind.*"

En dan verklaren 'de fascist' en 'de communist' dat ze niet kunnen wachten om samen te werken om New York nóg groter te maken.

Die samenwerking tussen 'fascisten' en 'antifascisten' is in onze gemeenten gelukkig niet te verwachten. Misschien kunnen ze wel bepaalde termen bij het grof vuil zetten. En gewoon vertellen welke daden er komen om Ons Dorp nóg groter te maken.